

[Jensen (Horsøbæk).]

for et Aar siden paa Langeland fik tilkendt 2den Præmie som belgisk Hoppe, hvorefter den blev solgt til Ærø og dér fik 1ste Præmie som jysk Hoppe. Det viser, at det er paakrævet, at der stilles Fordringer, og jeg synes, at man skulde henstille til vore landøkonomiske Foreninger at faa deres Dyrskueregler indrettet saaledes, at den Slags Fejltagelser undgaas i Fremtiden.

Med Hensyn til Paastanden om, at Flertallet og Landbrugsministeren ikke vilde anerkende Betydningen af Husdyrlovens Virkninger, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i denne Paastand. Det fremgaar hverken af Udvalgets Arbejde eller af Flertallets Indstilling under Arbejdet og ej heller af den Betænkning, som er fremkommet fra Udvalget. Vi anerkender netop i fuldt Maal Betydningen af Husdyrloven, og vi anerkender de Virkninger, som denne Lov har paa Landbruget. Den har været med til at opbygge Økonomien i dansk Landbrug, og det vil den fortsat være. Men jeg tror ikke, at Forhøjelsen af de Beløb, her er Tale om, er af afgørende Betydning for Landbrugets Økonomi i Fremtiden. Det er heller ikke af afgørende Betydning for, om Husdyrloven kommer til at virke efter sin Hensigt eller ikke. Naar vi har taget den Stilling, som vi har, er det paa Grund af de Vanskeligheder, der for Øjeblikket er til Stede med Hensyn til Landets Økonomi. Vi erkender disse Vanskeligheders Tilstedeværelse og finder, vi bør tage Hensyn dertil. Det er derfor helt forkert at ville paastaa, at vi ikke vil anerkende Betydningen af Loven.

Det ærede Medlem Hr. Falk-Jensen sagde det samme, at han fuldt ud erkender, at den økonomiske Stilling var vanskelig, men saa burde det ærede Medlem tage Konsekvensen af denne Erkendelse og sige, at man for Øjeblikket vil handle derudfra og undlade at stille yderligere Krav, men vente med at stille disse Krav, til bedre Tider forhaabentlig oprinder. Naar det sker, saa er jeg for mit Vedkommende, og jeg tror jeg tør sige mit Parti, ogsaa villig til paa ny at drøfte disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mente, at der var et Modsætningsforhold mellem Ministeren og mig i Spørgsmaalet om Dyrslægerne. Nej, det er ikke rigtigt. Jeg deler helt og fuldt Ministerens Opfattelse. Men det er rigtigt, at vi indgaaende har drøftet dette Spørgsmaal i Udvalget og ogsaa drøftet Spørgsmaalet, hvorvidt man burde tillade Lægfolk at udføre det paagældende Arbejde, og at jeg paa et vist

Tidspunkt var af den Opfattelse, at en saadan Bestemmelse muligvis burde gennemføres. Men jeg kan føje til, at efter de Forhandlinger, man har haft med Dansk Dyrslægeforenings Bestyrelse, og de Resultater, man har faaet deraf, gennem Udtalelser fra denne Bestyrelse, finder jeg det ikke paakrævet i Øjeblikket at gaa til en Ændring af disse Forhold. Jeg deler helt og fuldt den højtærede Landbrugsministers Opfattelse, at hvis Forholdene skulde medføre, at Dyrslægerens Stilling gør det vanskeligt for Landbruget, saa maa man tage Spørgsmaalet op til Overvejelse og eventuelt træffe andre Bestemmelser.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre opmærksom paa Ændringsforslagene Nr. 22 og 23, som er stillet henholdsvis af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og af et Mindretal, bestaaende af Venstre og de Konservative. Der er Logik i det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Ændringsforslag. Jeg kan derimod ikke se, der er Logik i Venstres og de Konservatives Forslag, for efter min Opfattelse beror hele dette Arbejde med den kunstige Sædoverføring helt og fuldt paa det Dyrslægearbejde, der udføres med Hensyn til Ufrugtbarhedsbehandling og med Drægtighedsundersøgelser o. s. v. Det ærede Medlem Hr. Løje mener ikke, at den Mand, som skal uddannes, skal være bemyndiget til at foretage dette sidste, han skal kun være berettiget til at foretage den kunstige Sædoverføring. Det er et halvt Standpunkt, som jeg ikke mener kan holde.

Jeg maa, som jeg sagde før, fraraade, at man stemmer for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og jeg vil slutte med at opfordre til, at man stemmer for de af Flertallet og hele Udvalget stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af Landbrugsministeren.

Løje: Der er vist ikke megen Grund til at forlænge denne Debat, for det ser ud til, at det er lige saa haabløst, som det plejer at være, naar man skal drøfte Spørgsmaalet om Bevillinger til Landbruget.

Jeg vil dog gerne sige, naar det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen taler om Forhøjelse af Beløbene, at der i Realiteten ikke er Tale om Forhøjelser. Der staar i de forskellige Bestemmelser, at de paagældende Foreninger kan opnaa indtil et bestemt Beløb, Kvægavlforeninger indtil 100 Kr., Kontrolforeninger indtil 100 Kr., Hesteavlforeninger indtil 200 Kr. Men i Henhold til Maksimalbeløbet sammenholdt med Antallet af Foreninger kan disse Beløb